

Wvggz klachtencommissie

FPK Rotterdam, Poortugaal

Beslissing inzake klacht d.d. 4 december 2020 van [klaagster]

Inleiding

Samenstelling van de klachtencommissie (*hierna: de commissie*):

- [voorzitter], voorzitter;
- [psychiater-lid], psychiater;
- en [algemeen lid], algemeen lid.

Ambtelijke ondersteuning werd verleend door [ambtelijk secretaris].

De commissie heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift d.d. 4 december 2020 met schorsingsverzoek en de aanvulling op het klaagschrift d.d. 10 december 2020 van [klaagster] (*hierna ook: klaagster*);
- de schriftelijke reactie d.d. 14 december 2020 van [verweerster], psychiater (*hierna ook: verweerster*);
- een handgeschreven bijlage (48 pagina's) van klaagster, door de commissie per post ontvangen d.d. 15 december 2020.

Klaagster heeft de commissie geen toestemming gegeven haar patiëntendossier in te zien. Zij heeft de commissie via haar patiëntvertrouwenspersoon (*hierna: PVP*) op 4 december 2020 laten weten dat haar klaagschrift en overige processtukken niet naar verweerster doorgestuurd mogen worden.

De ambtelijk secretaris van de commissie heeft klaagster op 7 december 2020 bericht dat de commissie alleen stukken kan beoordelen waarvan de inhoud ook bij verweerster bekend zijn.

Klaagster heeft de commissie op 10 december 2020 via haar PVP laten weten dat zij liever niet heeft dat haar klaagschrift en andere stukken aan verweerster worden doorgestuurd, maar dat zij daarmee toch akkoord gaat om de klacht behandeld te krijgen. De PVP heeft, eveneens op 10 december 2020, aangegeven dat hij een aantal bijlagen per post aan de commissie had opgestuurd.

Het schorsingsverzoek is op 11 december 2020 door de voorzitter van de commissie behandeld. Het verzoek is afgewezen. Klaagster, haar PVP en verweerster zijn hiervan per post en per e-mail op de hoogte gebracht.

De per post aan de commissie verzonden bijlagen zijn op 15 december 2020 ontvangen. Daar op de eerste pagina van de bijlagen expliciet is vermeld dat de stukken niet naar verweerster doorgestuurd mogen worden heeft de ambtelijk secretaris klaagster verzocht per e-mail te laten weten of zij instemt met het doorzenden van deze stukken aan verweerster. Deze instemming is ontvangen op 17 december 2020.

In verband met de aangescherpte 'Coronamaatregelen' heeft de commissie afgezien van een fysieke hoorzitting en heeft de commissie partijen -gezamenlijk en met beeld en spraak- gehoord door middel van een videoconferentie, gehouden op 18 december 2020.

De commissie heeft door middel van voornoemde videoconferentie gehoord:

- [klaagster];
- [PVP], PVP,
- [verweerster], psychiater.

1. Het klaagschrift

Het klaagschrift -voor zover dat betrekking heeft op klachtonderdelen in de zin van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg (Wvvggz)- houdt het volgende in (verkort en zakelijk weergegeven):

Klaagster is ten onrechte en tegen haar zin sinds 24 oktober 2020 met een zorgmachtiging opgenomen bij Fivoor. Klaagster dient een klacht in tegen de beslissingen tot de volgende vormen van verplichte zorg:

- *opname in een accommodatie;*
- *toedienen medicatie;*
- *insluiten (isoleren en afzonderen);*
- *aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen (inclusief het niet mogen versturen van brieven).*

Opname in een accommodatie

Klaagster is het niet eens met de opname. Het komt door de ambulante medewerkers dat klaagster is opgenomen. Klaagster hield zich aan de afspraken en haalde eens in de twee weken depotmedicatie bij de FPA te Den Haag, zonder verder contact. De laatste keer werd klaagster gezegd dat zij een alcoholtest moest toestaan. Als zij gedronken zou hebben zou zij geen depotmedicatie kunnen krijgen. Klaagster heeft de alcoholtest geweigerd omdat deze niet verplicht is en zij van de geneesheer-directeur alcohol mag drinken. Zonder verder overleg heeft klaagster het depot toen niet gekregen (het veiligheidshuis was in contact met de partijen). Later kreeg klaagster te horen dat zij de volgende dag om 15 uur verwacht werd voor het depot. Klaagster is niet gegaan omdat zij de reiskosten niet vergoed kreeg. Dinsdag 24 oktober 2020 werd klaagster plotseling door de politie uit huis gehaald en naar Fivoor gebracht. Fivoor had dat anders moeten oplossen. Behalve van het niet komen op de afspraak voor het depot wordt klaagster ten onrechte beschuldigd van bedreiging richting de psychiater van het ambulant centrum.

Het toedienen van medicatie

Klaagster verwijst o.a. naar de bijlage. Medicatie is slecht van het menselijk lichaam en de psyche. Zij heeft bewezen dat zij zonder medicijnen kan herstellen. Het is wetenschappelijk bewezen dat herstel beter gaat zonder medicatie.

Insluiten (separeren)

Er was geen rechtsgrond om klaagster te separeren. Klaagster heeft meegewerkt met de politie maar werd toch geïsoleerd in een isoleerruimte op een afdeling van de FPC. Er werd een boeienregime toegepast, klaagster moest separeerkleding aan, haar telefoon werd ingenomen, ze mocht geen krijtje voor het maken van notities en klaagster kreeg direct medicatie toegediend.

Afzonderen

Afzondering mag maximaal een week duren. De duur van de afzondering moet zo kort mogelijk zijn. Dat zijn de richtlijnen van de inspectie.

Beperken van het gebruik van communicatiemiddelen

De telefoon en laptop van klaagster zijn ingenomen. Zij heeft die nodig voor contact met haar relaties. Een vorige klacht van klaagster hierover is gegrond verklaard. Ook de inspectie was van mening dat inname niet mogelijk was.

Het niet mogen versturen van brieven

Klaagster mag van verweerster geen enkele brief versturen omdat verweerster denkt dat de brieven over verweerster gaan. Klaagster heeft de brieven bijgevoegd. Klaagster heeft een brief aan de koning en de minister president geschreven en die worden nu ook niet verstuurd. Klaagster verwijst verder naar de bijlage.

Schadevergoeding

Klaagster vraagt de commissie haar een schadevergoeding en smartengeld toe te kennen voor de door haar in verband met de beklagde beslissingen geleden schade. Voor de verantwoording en het geëiste bedrag verwijst klaagster naar de bijlage.

Het klaagschrift voor zover dat betrekking heeft op klachtonderdelen in de zin van de Wet Kwaliteit Klachten en Geschillen Zorg (Wkkgz) luidt, zakelijk weergegeven, als volgt:

"Naast deze Wvvgz klachten wil ik onder de Wkkgz ook een klacht indienen over de manier waarop ik vernederd ben, het tekort aan tijd dat ik kreeg voor reageren richting rechtbank, het uitstellen van het ZAG gesprek, de valse beschuldigingen, het behandelplan dat niet goed doorkwam bij de rechtbank, het feit dat ik niet helemaal los kom van ambulante begeleiding, dat [geneesheer-directeur] niet met mij wilde praten, dat [voornaam] van het veiligheidshuis gescreend moest worden, vergiftiging (poisenen), geen water geven, gemene behandeling, tegenhouden klachten, afspraken niet nakomen, seksuele stoornissen, dat er op Fivoor niet naar recidive/delictbehandeling gekeken wordt, dat ze ons met waangedachten proberen te overtuigen, dat ze werken met valse diagnoses, dat ik het veiligheidshuis niet mag bellen, dat ik niet van contactpersoon mag veranderen, dat de huisarts achter mijn rug om brieven krijgt, dat ze te dicht bij me staan, diefstal, dat ze me geen klachtenformulieren geven en dat ze mijn elastiek afpakken".

Op 10 december 2020 heeft de commissie een aanvulling op het klaagschrift van klaagster ontvangen. De aanvulling houdt het volgende in (verkort en zakelijk weergegeven).

Fivoor heeft gelogen tegen de rechter en uitspraken van klaagster worden verkeerd geïnterpreteerd. Fivoor heeft zich met een zorgmachtiging veel macht toebedeeld, terwijl er geen problemen waren. Klaagster heeft in een jaar drie maal de verplichte injectie niet tijdig gehaald en is toen uit haar huis gehaald. Een eerdere klacht hierover is gegrond verklaard. De laatste keer heeft klaagster de injectie niet kunnen halen omdat ze de reiskosten niet kon betalen.

Klaagster was in vrede thuis. Deze narigheid komt door de omgang van medewerkers van Fivoor met klaagster. Juist de bemoeienis van Fivoor met klaagster is niet goed voor haar. Klaagster is niet suïcidaal en vormt geen gevaar vanuit een stoornis. Ze heeft zich verdedigd. Verzet tegen dwang is logisch.

Volgens verweerster kan klaagster voorlopig niet met ontslag. Het zou niet goed met klaagster gaan. Maar de afspraak was dat klaagster na de injectie met depotmedicatie weer naar huis zou gaan. Klaagster heeft bezwaar tegen de medicatie. Het gaat voor Fivoor alleen om de extra verdiensten en de bijwerkingen van de medicatie zijn niet gering. Wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat men het beter doet zonder medicatie. Klaagster luistert naar God en dat is een gave. Klaagster heeft zich tools eigen gemaakt om juist niet in waanzin terecht te komen. Volgens de wetenschap is dat met een hoog IQ ook mogelijk.

Op 15 december 2020 heeft de commissie per post een handgeschreven bijlage (48 pagina's) van klaagster ontvangen. De bijlage bestaat uit een brief aan de PVP en de commissie, een brief aan de geneesheer-directeur, twee brieven aan voormalige behandelaren van klaagster en een brief aan de geneesheer-directeur en een voormalige behandelaar gezamenlijk. De commissie heeft kennis genomen van de inhoud van de gehele bijlage.

2. Zienswijze van behandelaar

Op 14 december 2020 heeft verweerster een schriftelijk reactie naar de klachtencommissie verzonden. Deze reactie houdt het volgende in.

Klaagster geeft de klachtencommissie geen toestemming om voor de duur van de behandeling van haar klacht haar dossier in te zien. Op 11 december 2020 heeft verweerster dit nogmaals bij klaagster nagevraagd. Verweerster reageert desondanks (weliswaar met zeer beperkte behandelinhoudelijke informatie) op de klacht omdat haar rechtspositie als behandelend arts wordt belemmerd wanneer zij geen informatie uit het dossier verstrekt. Ook tijdens de klachtzitting zal verweerster zeer beperkt behandelinhoudelijke informatie geven.

Op 2 oktober 2020 is ten aanzien van klaagster een zorgmachtiging afgegeven. Op het moment van het indienen van de klacht werden de volgende vormen van verplichte zorg ten aanzien van klaagster uitgevoerd: beperken van het recht op het ontvangen van bezoek, beperkingen in het gebruik van communicatiemiddelen, cameramonitoring, beperking van bewegingsvrijheid door plaatsing op een gesloten afdeling, insluiten in een afzonderingsruimte, opnemen in een accommodatie en het toedienen van medicatie. Verweerster heeft klaagster met zogenoemde '8:9 - brieven' over de verplichte zorg geïnformeerd.

Opname in een accommodatie:

Ernstig nadeel: opname in een psychiatrische kliniek zorgt ervoor dat klaagster veilig behandeld kan worden.

Doelmatigheid: verpleging op een afdeling zorgt ervoor dat klaagster veiliger benaderd en verpleegd kan worden dan in een ambulante kader.

Proportionaliteit: gezien de ernst van het dreigende gevaar is opname in een accommodatie proportioneel.

Subsidiariteit: behandeling in een ambulante kader is niet afdoende om de agressie te beperken en het psychiatrisch toestandbeeld te behandelen.

Toedienen van medicatie:

Ernstig nadeel: medicatie zorgt voor het in remissie raken van het psychiatrisch toestandbeeld en daardoor vermindert het gevaar op agressie.

Doelmatigheid: in het verleden is bij klaagster gebleken dat anti psychotische medicatie de psychotische symptomen en agressie vermindert.

Proportionaliteit: gezien de ernst van het dreigende gevaar is medicatie als verplichte zorg proportioneel.

Subsidiariteit: klaagster wil medicatie niet vrijwillig gebruiken.

Insluiten (isoleren):

Ernstig nadeel: isolatie zorgde ervoor dat klaagster geen fysieke agressie laat zien en op een veilige manier benaderd kan worden. Momenteel is isolatie niet meer aan de orde. Op het moment van overplaatsing naar de FPK, op 27 november 2020, is klaagster van de separeerruimte van de FPA overgeplaatst naar de afzonderingsruimte van de FPK.

Doelmatigheid: verpleging in de isoleerruimte zorgde ervoor dat klaagster veiliger benaderd en verpleegd kon worden dan op een reguliere kamer of afzonderingskamer. Tevens bood de separeerruimte cameratoezicht, waardoor er voorafgaand aan de contactmomenten een betere risico-inschatting kon worden gemaakt. Ook was er beter zicht op klaagster voor haar eigen veiligheid vanwege mogelijke suïcidaliteit.

Proportionaliteit: gezien de ernst van het dreigende gevaar was isolatie proportioneel.

Subsidiariteit: medicatie alleen was niet afdoende om de agressie te beperken. Naast medicatie waren beheersmatige maatregelen noodzakelijk.

Afzonderen

Ernstig nadeel: afzondering zorgt ervoor dat klaagster geen fysieke agressie laat zien en op een veilige manier benaderd kan worden. In de afzondering heeft klaagster de mogelijkheid om gebruik te maken van de natte ruimte en heeft ze een vast bed staan. Daarnaast kan klaagster, op inschatting, gebruik maken van de naastgelegen comfortroom.

Doelmatigheid: verpleging in de afzondering zorgt ervoor dat klaagster veiliger benaderd en verpleegd kan worden dan op een reguliere kamer. Tevens biedt de afzonderingsruimte cameratoezicht, waardoor er voorafgaand aan de contactmomenten een betere risico-inschatting kan worden gemaakt. Ook is er beter zicht op klaagster voor haar eigen veiligheid vanwege mogelijke suïcidaliteit.

Proportionaliteit: gezien de ernst van het dreigende gevaar is afzondering proportioneel.

Subsidiariteit: medicatie alleen is niet afdoende om de agressie te beperken. Naast medicatie zijn beheersmatige maatregelen noodzakelijk.

Het beperken van het gebruik van communicatiemiddelen

Ernstig nadeel: klaagster heeft in een recent verleden personen bedreigd via communicatiemiddelen.

Doelmatigheid: het beperken van communicatiemiddelen zorgt er voor dat klaagster personen niet kan bedreigen via communicatiemiddelen.

Proportionaliteit: gezien de ernst van de bedreigingen is het beperken van het gebruik van communicatiemiddelen proportioneel.

Subsidiariteit: klaagster stemt niet in met het beperken van het gebruik van communicatiemiddelen.

Het niet mogen versturen van brieven

Ernstig nadeel: klaagster wilde meerdere brieven naar oud-behandelaren en de geneesheer directeur sturen via de interne post. In de brieven zou een zeer negatieve inhoud over ondergetekende zijn beschreven. Voor het indienen van een klacht over verweerster heeft verweerster klaagster verwezen naar de klachtencommissie. Daarnaast is het niet de bedoeling dat patiënten brieven via de interne post van Fivoor versturen.

Doelmatigheid: het verbieden van het versturen van de brieven zorgt ervoor dat klaagster niet in de mogelijkheid is om op deze manier haar ongenoegen te uiten over verweerster. Daarnaast zal zij via de officiële weg haar onvrede kunnen uiten bij de klachtencommissie.

Proportionaliteit: gezien de onaangename inhoud van de brieven en het niet de route is om haar onvrede te uiten is het verbieden van de brieven proportioneel.

Subsidiariteit: klaagster stemt er niet mee in om op een andere manier haar klachten over verweerster te uiten.

Verweerster is van mening dat de bestreden beslissingen op de juiste gronden zijn genomen en voldoen aan de vereisten die de Wvvgz daaraan stelt en aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit.

3. Bespreking ter zitting

3a. Toelichting door klagster:

Klaagster begrijpt dat het voor de commissie lastig is om de klachten te beoordelen omdat de commissie geen inzage heeft in het dossier, maar het dossier staat vol met foute informatie. Klaagster had eigenlijk ook nog een klacht willen indienen over de beperking van bezoek.

Een aantal dagen nadat klagster haar prik had moeten krijgen, is zij bij Fivoor opgenomen. De afspraak was dat ze na het alsnog toedienen van de prik naar huis zou mogen. Die afspraak is niet nagekomen. Het toedienen van medicatie ziet klagster als het inbrengen van gif. Het geeft heel veel nare bijwerkingen.

Klaagster zou volgens haar behandelaren lijden aan een schizo-affectieve stoornis. Klaagster vindt niet echt dat ze een stoornis heeft. Klaagster kan met God praten en God met haar, maar dat is een gave en geen stoornis. Klaagster volgt in haar handelen geen stem maar denkt zelf na. Ze is geen gevaar voor anderen vanuit een stoornis. Klaagster heeft in het verleden wel geweld gebruikt, maar dat deed ze omdat ze het niet eens was met de behandeling en met de medicatie. Als de medewerkers van Fivoor van klagster af blijven dan blijft zij ook van medewerkers af. Volgens Fivoor heeft klagster iemand per e-mail bedreigd, maar dat klopt niet. Klaagster heeft de betreffende e-mail nog gecheckt, en er staat geen bedreiging in. Klaagster begrijpt niet waarom er niet direct na haar opname over die vermeende bedreiging is gesproken.

Klaagster denkt dat ze ongeveer een week in de isoleerruimte op de afdeling [afdeling] van de FPC is ingesloten. Op die afdeling gelden veel strikte regels. Klaagster moest met boeien om naar buiten om te roken. Die strikte regels waren niet nodig, want klagster is niet gevaarlijk. Bij de FPA had klagster een andere behandelaar dan verweerster. Dat staat ook in het klaagschrift. Vanaf 27 november 2020 verblijft klagster bij de FPK in een afzonderingskamer en vanaf 4 december 2020 in de comfortroom. Klaagster verblijft nu al twee maanden in afzondering. Volgens de richtlijnen van de inspectie moet dat korter en na een week moet een onafhankelijke beoordeling plaatsvinden.

Klaagster heeft haar telefoon en laptop nu ongeveer twee weken terug. Ze is die ongeveer een week kwijt geweest. Toen klagster in de isoleerruimte van [afdeling] verbleef mocht ze maar 1 keer per dag gebruik maken van de afdelingstelefoon en alleen contact opnemen met haar advocaat, de PVP en haar ouders. De telefoon en laptop van klagster zijn ingenomen vanwege overprikkeling en bedreiging. Overprikkeling is niet op klagster van toepassing en van bedreiging weet klagster niets af. Er is ook geen aangifte gedaan. Klaagster heeft eerder wel vervelende e-mails gestuurd, maar ze is gestopt toen dat werd gevraagd. Met Fivoor had klagster al lang geen contact meer gehad. De hoge Raad denkt anders over de inname van communicatiemiddelen dan Fivoor.

De brieven die klagster had willen sturen zijn een reactie op wat klagster is aangedaan. Klaagster vindt dat verweerster de brieven door had moeten sturen. Klaagster wilde met die brieven duidelijk maken dat er een grens is overschreden. Alleen in de brief aan de geneesheer-directeur staat misschien een bedreiging. Het is mogelijk dat anderen in de inhoud van de brieven als een bedreiging zien, maar klagster ziet het als een reactie op wat haar is aangedaan.

Klaagster heeft in de bijlagen bedragen aan schadevergoeding genoemd. Het genoemde bedrag van 1200 euro heeft betrekking op een bedrag aan eigen risico dat voor rekening van klagster is gekomen.

3b. Toelichting door de PVP:

Er is geen schriftelijk verweer gevoerd door de psychiater van de FPA. Uit het klaagschrift komt duidelijk naar voren dat klaagster eerder een andere behandelend arts had.

Klaagster begrijpt niet waarom ze niet naar huis kon nadat ze de injectie met depotmedicatie had gekregen. Direct na opname is klaagster in de isoleerruimte van [afdeling FPC] geplaatst. De PVP denkt dat dat klaagster daar langer dan een week verbleef. Die afdeling is onderdeel van de FPC en het regime is veel strikter. Er wordt een vast programma gevolgd met kleine stapjes naar meer vrijheden. Klaagster mocht bij [afdeling FPC] maar 1 keer per dag van de afdelingstelefoon gebruik maken. Klaagster kon haar eigen telefoon niet raadplegen voor telefoonnummers van degenen die ze wilde bellen. Het regime was veel strenger dan voor klaagster nodig was. Er is te weinig gekeken naar het actuele toestandbeeld van klaagster.

De PVP begrijpt het standpunt van verweerster dat klaagster klachten over verweerster via verweerster zelf of via de klachtencommissie naar voren zou moeten brengen. Maar dit betekent niet dat klaagster helemaal beperkt zou moeten worden in het recht om brieven te versturen. De PVP vraagt zich af waar het ernstig nadeel die de brieven voor hulpverleners zouden vormen, precies uit bestaat. Klaagster heeft ook een brief aan de GD willen versturen. De GD is een belangrijke factor bij verplichte zorg en de communicatie met hem zou niet geblokkeerd mogen worden. Wanneer er bezwaar is tegen het versturen van brieven via de interne post, dan zou klaagster de mogelijkheid moeten worden geboden om dat via externe post te doen. Dit is ook opgenomen in de huisregels.

De PVP verzoekt de commissie de klachten op inhoudelijke gronden gegrond te verklaren en het verzoek van klaagster om een schadevergoeding te beoordelen.

3c. Toelichting door verweerster:

Omdat klaagster de commissie geen toestemming geeft om haar dossier in te zien voelt verweerster zich niet vrij om behandelinhoudelijke informatie te verstrekken.

Verweerster is niet betrokken bij ambulante zorg voor klaagster. Over de beslissing tot opname van klaagster kan verweerster dan ook niet veel zeggen. Klaagster heeft een psychische stoornis en behandeling met medicatie is daarbij noodzakelijk. Klaagster veroorzaakte gevaar vanuit die stoornis. Klaagster was fysiek agressief naar personen, zowel binnen als buiten de instelling.

Het Isoleren en separeren van klaagster heeft plaatsgevonden onder de verantwoordelijkheid van de psychiater van de FPA. Op 27 november 2020 is klaagster overgeplaatst bij de FPK en in afzondering geplaatst.

Klaagster heeft eerder bedreigingen via haar telefoon en laptop geuit. Klaagster heeft na de opname bij de FPK nog een onaangename e-mail gestuurd aan de coördinator van het Veiligheidshuis. Verweerster heeft ervoor gekozen om de communicatiemiddelen niet opnieuw in te nemen, maar heeft klaagster wel een waarschuwing gegeven.

De staf heeft een blik op de brieven kunnen werpen die klaagster wilde versturen en zag dat klaagster zich erg negatief over verweerster uitliet. De brieven zijn verder niet door de staf gelezen, maar in een gesloten enveloppe op het bureau van verweerster gelegd. Klaagster wilde de brieven via interne post aan collega's van verweerster laten versturen. Verweerster heeft dat niet willen doen en heeft klaagster via een '8:9 - brief' geïnformeerd dat zij geen brieven via interne post mocht versturen. Op dat moment was de verstandhouding tussen klaagster en verweerster niet zo goed. Klaagster schold en dreigde en verweerster voelde zich niet veilig wanneer zij de kamer van klaagster binnenging.

Verweerster heeft klagster niet verboden om brieven te versturen. Klagster is voldoende mondig om de staf te vragen om brieven op de post te doen. Klagster moet dan wel gegevens van geadresseerden en adresgegevens verstrekken.

Over de ingediende verzoek tot schadevergoeding kan verweerster niets zeggen.

4. Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

Ter zitting is het volgende komen vast te staan: Klaagster verblijft bij Fivoor op grond van een zorgmachtiging in het kader van de Wvggz, afgegeven op 2 oktober 2020. Klaagster is op 24 oktober 2020 thuis opgehaald en naar de Fivoor overgebracht. Klaagster is eerst in isolatie geplaatst op de afdeling [afdeling] van de FPC. Op 27 november 2020 is klaagster naar de FPK overgebracht en in de afzonderingskamer ondergebracht. Sinds 4 december 2020 maakt klaagster ook gebruik van de comfortroom. Vanaf 24 oktober 2020 is in het kader van voornoemde zorgmachtiging ten aanzien van klaagster een aantal vormen van verplichte zorg toegepast, te weten:

- *beperken van het recht op het ontvangen van bezoek,*
- *beperkingen in het gebruik van communicatiemiddelen,*
- *cameramonitoring,*
- *beperking van bewegingsvrijheid door plaatsing op een gesloten afdeling,*
- *insluiten in een afzonderingsruimte,*
- *opnemen in een accommodatie en*
- *het toedienen van medicatie.*

De commissie overweegt dat op grond van een zorgmachtiging de vormen van verplichte zorg kunnen worden toegepast die in de zorgmachtiging worden genoemd. Deze verplichte zorg kan zonder de instemming van betrokkene worden toegepast. De commissie stelt het voorop dat ledere vorm van verplichte zorg met terughoudendheid dient te worden toegepast en vooraf getoetst dient te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit.

Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend indien het gedrag van de betrokkene als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot (een aanzienlijk risico op) ernstig nadeel voor zichzelf of anderen. Verplichte zorg kan alleen worden verleend als uiterste middel. Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg dient de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op te stellen met een inhoudelijke motivering. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een vertrouwenspersoon.

De commissie overweegt verder als volgt.

Ten aanzien van de Wvggz-klachten met betrekking tot de beslissingen over verplichte zorg tot 27 november 2020

De beslissingen tot klinische opname, isolatie, toedienen van medicatie en inname van communicatiemiddelen zijn genomen voordat klaagster werd overgeplaatst naar de FPK, onder verantwoordelijkheid van andere behandelaren dan verweerster.

De commissie stelt vast dat de klachten die zijn gericht tegen deze beslissingen in de klachtbrief summier zijn onderbouwd. Uit de omschrijving van de klachten heeft de commissie niet kunnen afleiden tegen wie ze zijn gericht en op welk tijdstip en welke plaats ze betrekking hebben. Nu klaagster de commissie geen toestemming heeft gegeven voor inzage in haar dossier heeft de commissie op basis van zeer beperkte informatie moeten bepalen wie moest worden benaderd voor een verweer. Dat heeft ertoe geleid dat alleen de huidige behandelaar van klaagster -overigens zeer summier-verweer heeft gevoerd. Pas tijdens de zitting bleek dat (ook) andere behandelaren betrokken waren bij de beslissingen waarop de klachten betrekking hebben,

waaronder de psychiater van de FPA. Zij wordt in de klachtbrief wel genoemd maar de commissie heeft daaruit niet begrepen dat de klachten ook op haar betrekking hadden.

Het voorgaande stelt de commissie voor problemen: niet alle verweerders zijn ter zitting gehoord en de informatie die beschikbaar is over de periode vóór de opname in de FPK is onvoldoende om een gemotiveerd oordeel over de klachten te kunnen geven. Essentiële gegevens, zoals de schriftelijke aanzeggingen (en de motivering) van de verplichte zorg ontbreken. Ook informatie over de diagnose van de zijde van verweerders en over het gevaar dat daaruit voortkwam is niet dan wel zeer summier beschikbaar. Onder deze omstandigheden kan de commissie niet anders dan de klachten die betrekking hebben op de periode vóór de opname in de FPK ongegrond verklaren.

Ten aanzien van de Wvggz-klachten met betrekking tot de vorm van afzondering en het toedienen van medicatie vanaf 27 oktober 2020

Ook ten aanzien van de door verweerster genomen beslissing tot afzondering ziet de commissie zich voor problemen gesteld. Verweerster heeft de omstandigheden rond de afzondering weliswaar beperkt toegelicht, doch de motivering van de beslissing, zoals opgenomen in de schriftelijke aanzegging is de commissie niet bekend geworden. Nu, door de opstelling van klaagster, ook toereikende informatie over de diagnose en het daaruit voorkomende gevaar ontbreekt, ziet de commissie zich genooddaakt ook de klacht met betrekking tot de afzondering ongegrond te verklaren. Voor zover de klacht betrekking heeft op medicatie die onder verantwoordelijkheid van verweerster is toegediend geldt daarvoor hetzelfde.

Ten aanzien van de Wvggz-klacht met betrekking tot het niet mogen versturen van brieven

Een beperking in het verzenden van brieven op grond van de Wvggz is mogelijk indien de betrokkene door een psychische stoornis met de verzending ernstig nadeel voor zichzelf, verweerster of anderen veroorzaakt dan wel dreigt te veroorzaken.

Ter zitting heeft verweerster verklaard dat het verbod op het verzenden van brieven uitsluitend op de verzending per interne post zag en dat klaagster haar brieven wel via de externe post had mogen versturen. De commissie stelt vast dat uit het verweerschrift een ander standpunt kan worden afgeleid. De klacht zou derhalve inhoudelijk gegrond kunnen zijn. De commissie kan dit echter niet goed beoordelen omdat de noodzakelijke informatie ontbreekt. De commissie kan het dossier niet raadplegen en beschikt ook niet over de schriftelijke aanzegging die betrekking heeft op het verbod tot het verzenden van brieven. Onder deze omstandigheden kan de commissie niet vaststellen op welke gronden het verbod is gebaseerd en derhalve ook niet of de klacht gegrond is. Gelet hierop komt de commissie ook ten aanzien van deze klacht tot een ongegrondverklaring.

Ten aanzien van het verzoek tot schadevergoeding

nu de commissie de klachten op grond van de Wvggz ongegrond acht, komt zij niet toe aan de beoordeling van het verzoek tot schadevergoeding.

Ten aanzien van de klachten op grond van de Wkkgz

In de klachtbrief heeft klaagster een groot aantal Wkkgz-klachten summier aangeduid. Voor deze klachten geldt hetzelfde als ten aanzien van de Wvggz-klachten over opname, medicatie en isolatie. Ook de Wkkgz-klachten zijn onvoldoende onderbouwd. Niet blijkt tegen wie ze zijn gericht en op welke tijdstippen en plaatsen ze betrekking hebben en de klachten zijn ook overigens niet van voldoende toelichting voorzien. Onder deze omstandigheden dienen ook deze klachten ongegrond te worden verklaard.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klachten ongegrond.

Rotterdam, 24 december 2020

Namens de klachtencommissie

[voorzitter], voorzitter